

Publicerad 2015-04-25 02:48 av Justforthis

Ingen ser henne först

Stora bröst är knappast något tröst när ett hjärta poröst inser att ingen ser henne först.

Hon ska stå på en pall, vara alla killar perfekta knullmall, men någon får henne på fall bara för att vara ball.

Ingen väljer sitt utseende och det är inte lätt att tvinga fram ett leende inte ens i detta skeende då det är ett jävla elände.

Det går inte att rå för hur man ser ut och i hennes fall går det inte en minut utan att någon kille släpper ut ett tjut i tron att det är så han ska få sprut.

"Men du är snygg så- du har inget att klaga på-" säger hennes "vänner" då- hon hon lämnar sin lilla vrå för att bekänna att hon känner sig grå.

Det hopp vi ofta känner när vi fortfarande har våra mjölkttänder tappar vi greppet om i våra händer när spelplanen plötsligt vänder.

Kalla det för otur eller samhällets signatur jag tycker det är hemsk att hur hon än hade sett ut så hade hon fått uppleva ur och skur bara för att någon blev sur.

Sur för att hon är något dom inte är, hon kanske hade förmågan att bli kär, det handlar nämligen inte om avundsjuka eller misär, utan om hur bilden av normalitet våra kroppar och sinnen beskär.

Och om du inte passar in kan du dra åt helvete, vilken tur att man redan är där.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Justforthis med Poeter.se id #46444 innehar upphovsrätten